

El llugar

Los güeyos de la to cara,
son tán sabíos que nun quíeren ver
tolo qu' amosa 'l llugar:
el too rebañu nun bardial d' un puertu,
l'agua 'l ríu tubío,
l' aguarón muertu.

Atrás quedaron diezmaos y vencíos,
la nueche de llenzos estremecíos
por estrelles nun mapa del desiertu
un mar pel medio y un futuru inciertu
traza llaberintos indefiníos.

¿Qué se siente
ensín sienda
ensín llugar,
nin dirección
ní señaldá?